

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

met til den Overbevissning, at en Opgørelse over Behovet for Enkeltværelser, inden der er Mulighed for at hjælpe de Personer, som ønsker saadanne, vil give et helt fejlagtigt Billede af Situationen. For det første vil mange i de paagældende Kommuner, hvor Opgørelsen skal foretages, overhovedet ikke melde sig, fordi de ikke har nogen Tiltro til, at de bliver hjulpet ved at melde sig. For det andet faar man kun frem det aabenbare Behov, medens der stadig væk sikkert vil være mange, som i Virkeligheden ønsker at faa Værelser, men ikke melder sig til en statistisk Opgørelse, før de har en virkelig Chance for at faa et Værelse. For det tredje faar man slet ikke fat i alle de Personer — og det er efter min Mening næsten det vigtigste — i Landdistrikterne og de mindre Byer, der ønsker at komme ind til en af de større Byer for at faa en videre Uddannelse. De paagældende har paa Grund af de Forhold, der har hersket gennem mange Aar med Hensyn til Udlejning af Enkeltværelser, helt opgivet Haabet, og man vil ikke kunne forvente, at de melder sig til en saadan statistisk Opgørelse.

Naar Undersøgelsen derimod gennemføres samtidig med, at Loven vedtages paa Rigsdagen, hvorved man viser en Vilje til og giver Mulighed for at hjælpe de unge, der søger Uddannelse, til at faa et Værelse, vil sikkert alle de Ønsker, som man bør imødekomme, fremkomme i hvert Fald efter nogen Tids Forløb. Jeg tror derfor, at Loven skal være en Virkelighed, inden vi faar en udtømmende Opgørelse over Behovet, da det først skal trænge ud i Befolkningen, at der nu er en Mulighed for at faa Værelser paa de Steder, hvor Uddannelses- og Beskæftigelsesmulighederne ligger.

Men selv om Ungdomskommissionen ikke mente at kunne foretage en Opgørelse over Værelsebehovet, bestræbte Kommissionen sig dog for ved Henvendelse til en Række Lærestalter og til større Firmaer saavel i København som i de større Provinsbyer at faa et Billede af, hvorledes Forholdene var. I Aar har Huslejeudvalget, saa vidt jeg har forstaaet med Tilslutning fra samtlige Partier, som der er repræsenteret, tilskrevet de samme Lærestalter og Virksomheder, der afgav Besvarelser til Ungdomskommissionen i Foraaret 1947, og Svarene fra disse Virksomheder er nu indkommet. Besvarelserne viser i det store og hele, at Forholdene i Januar i Aar ligger lige saa vanskeligt som sidste Aar, da Ungdomskommissionen paa Grund af de ind-

komne Besvarelser stillede sit Forslag. Som Eksempler paa, hvilke Resultater denne enquetemæssige Undersøgelse har bragt, skal jeg nævne følgende. I Foraaret 1947 oplyste Danske Studerendes Fællesraad, at universitetsstuderende bor paa følgende Maade: 7 pCt. paa Kollegierne, 38 pCt. i lejede Værelser, 8 pCt. i egen Lejlighed og 47 pCt. hos Familie. Fællesraadet understreger, at der i de senere Aar og især under Krigen er sket en alvorlig Forværring af de studerendes Boligsituation. Udbudet af Værelser til Leje er indskrænket betydeligt, og Priserne stiger voldsomt. Dette har medført, at flere Studenter end før bor hos Familie, en Del uden eget Værelse, og mange Studenter har maattet tage til Takke med mindre gode Værelser, medens nogle overhovedet ikke har kunnet finde noget Værelse; de sidste lever enten under meget interimistiske Forhold eller har maattet tage tilbage til deres Hjemegn i Provinsen. Fællesraadet understreger, at selv om Studenterne har mødt stor Velvilje fra privat Side, saa medfører den katastrofale Boligsituation, at en stadig større Del af Studenterne bor under Forhold, der giver meget daarlige Arbejdsvilkaar og sinker mange betydeligt i Studietiden.

I Januar 1948 besvarede Fællesraadet Huslejeudvalgets Forespørgsel saaledes, at i det hele synes der ikke at have været nogen væsentlig Ændring i Udbudet af Værelser siden 1. Juni 1947, samtidig med at Efterspørgselen har været stadig stigende. Det oplyses endvidere, at Dansk Studieoplysningskontor i August—September 1946 havde ca. 80 Tilbud om Værelser og ca. 600 Forespørgsler, og efter en meget intensiv Propaganda — jeg understreger: en meget intensiv Propaganda — for at fremskaffe Værelser blev Forholdet, at i August—September 1947 var der ca. 200 Tilbud og ca. 1 000 Forespørgsler; i Januar 1948 ligger Forholdet saaledes, at der er ca. 100 Tilbud og 500 Forespørgsler.

Det tekniske Selskabs Skole svarede i 1947, at de forskellige Dagskoler hvert Aar med Beklagelse har maattet konstatere en Række Tilfælde, hvor unge velkvalificerede Aspiranter fra Provinsen maatte give Afkald paa Studieophold, fordi det viser sig ganske umuligt at faa Logi her i Byen; et meget stort Antal af de unge Mennesker bor yderst primitivt, enten i meget daarlige Værelser eller hos Familie eller Bekendte, hvor Læsemulighederne ved den stærke Sammenstuvning af Personer og Afsavnet af egen uforstyrret Arbejdsplads forekommer højest utilfredsstillende eller er rent umulige.